

Sygn. akt I C 17/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 stycznia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie-Koźlu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia SR Radosław Jamróży

Protokolant: sekr. Sąd. Wioletta Bartoń

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2015 r. na rozprawie sprawy

z powództwa (...)Sp. z o. o. w K.

przeciwko Zakładowi (...) Sp. z o.o. w K.

o zapłatę

I. powództwo oddała;

II. zasądza od strony powodowej (...)Sp. z o. o. w K. na rzecz strony pozwanej Zakładu (...) Sp. z o.o. w K. kwotę 2 417 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

I C 17/14

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) sp. z o.o. w K. wniosła o zasądzenie kwoty 13 251 zł z ustawowymi odsetkami od 4.10.2013r .

Uzasadniając powództwo podano, iż strona pozwana zawarła z powodem umowę o wykonanie robót budowlanych, której zabezpieczeniem miał być weksel. W okresie gwarancyjnym wystąpiły wady prac budowlanych. Wartość prac mających na celu ich usunięcie powód oszacował na kwotę 13 251 zł , następnie wypełniono weksel i wezwano pozwanego do zapłaty. Weksel nie został wykupiony w terminie zapłaty tj. w dniu 4.06.2013r.

Powodowa spółka podała , iż żąda zapłaty z weksla, zaś na rozprawie w dniu 9.4.2015r. oświadczyła, iż podstawą powództwa jest także stosunek podstawowy wynikający z umowy (vide: e - protokół z dnia 9.4.2015r. k 115, 00:11:51).

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa zarzucając błędne wypełnienie weksla w zakresie daty i miejsca wystawienia, brak wskazania w deklaracji wekslowej stosunku prawnego który weksel ma zabezpieczać. Strona zarzuciła, że deklaracja wekslowa dotyczyła jednego weksla podczas gdy powódka wystawiła cztery, pierwszy z nich nie zawierał roku płatności , brak w wekslach klauzuli bez protestu po słowie zapłacę oraz sola po słowach za ten. Pozwana zarzuciła wadliwość wezwania do wykupu w postaci braku kopii weksla , co czyni powództwo przedwczesnym. Ponadto, wedle twierdzeń pozwanej spółki, z zawiadomienia miało wynikać wypełnienie jednego weksla na kwotę 26 320 zł z terminem płatności na 4.06.2014r. , następnie wezwano pozwanego do zapłaty sumy wekslowej z jednego weksla wystawionego na kwotę 13 250 ,83 zł z terminem płatności na 4.10.2013r. , z czego miało wynikać wypełnienie 2 weksli z tego samego tytułu. Po doręczeniu pozwu okazało się, że wypełniono 4 weksle na łączną kwotę 13 251 zł, co oznacza brak wezwania do wykupu weksla w sposób prawidłowy. W konsekwencji pozwany kwestionował żądanie odsetek od 4.06.2013r. albowiem weksel został okazany dopiero z otrzymanym pozwem. Pozwana także zakwestionowała prawo do wypełnienia weksla wobec braku wad w wykonanych pracach. Zdaniem strony prace

były wykonane w sposób prawidłowy. Nadto pozwana zarzuciła brak wskazania jej w treści weksli jako podmiotu zobowiązanego do zapłaty, albowiem osoby podpisujące weksel nie podały by działały w imieniu spółki.

W piśmie z dnia 3.3.2015r. wniesionym w wykonaniu postanowienia sadu wydanego w trybie art. 207 § 3 kpc strona powodowa twierdziła, że umowa z dnia 21.09.2006r. została podpisana pomiędzy Wspólnotą Mieszkaniową przy ul. (...)w K., reprezentowaną przez (...)S.C. K. D. (1), Z. D. (1)z pozwaną spółką. Wspólnota zawarła w roku 2004 umowę zarządu nieruchomością zgodnie z którą zarządca kieruje wspólnotą i reprezentuje ją na zewnątrz. Wspólnik spółki prawidłowo podpisał umowę z dnia 21.09.2006r. o wykonanie robót budowlanych , działał w imieniu i na rzecz reprezentowanej wspólnoty. Powołując się na pełnomocnictwo udzielone przez wspólnotę, strona powodowa w piśmie uzasadniała także wypełnienie weksli na rzecz (...)S.C. Jednocześnie w tym samym piśmie strona podała, że zasadnym było wpisanie w wekslach jako wierzyciela wekslowego (...) sp. z o.o.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 7.06.2004 r. Wspólnota Mieszkaniowa przy ul. (...)w K.zawarła z (...)S.C. K. D. (1), Z. D. (1)umowę zarządu nieruchomością wspólną. W § 2 postanowiono, iż zarządca reprezentuje współwłaścicieli i reprezentuje ich na zewnątrz, uprawniony jest do składania oświadczeń woli w sprawach zwykłego zarządu, zaś w sprawach przekraczających zwykły zarząd, na podstawie uchwały udzielającej pełnomocnictwa. Jako czynność przekraczający zwykły zarząd w § 5 wymieniono min. udzielenie zgody na remont lub modernizację nieruchomości. W umowie zarządca powołał się na uprawnienia zawodowe w zakresie zarządzania nieruchomościami, podał numer licencji wydanej przez Urząd Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast.

Dowód: umowa k 128-130

W dniu 10.02.2006r. Wspólnota Mieszkaniowa przy ul. (...)w K.podjęła uchwałę nr (...)w sprawie wyboru wykonawcy termomodernizacji. W uchwale jako wykonawcę oznaczono stronę pozwaną, jako podmiot któremu zlecano wykonanie inwentaryzacji w zakresie niezbędnym do opracowania audytu i projektu, opracowanie audytu , wykonanie projektu technicznego – upoważniając jednocześnie (...) S.C. K. D. (1), Z. D. (1)do podpisania umowy na wykonanie prac z wykonawcą.

Jednocześnie do wyboru wykonawcy prac remontowych upoważniono zarząd wspólnoty, zaś zarządcę upoważniono do podpisania umowy na wykonanie prac remontowym z podmiotem wybranym przez zarząd wspólnoty i dysponowania środkami wspólnoty w celu zapłaty.

Dowód: uchwała k 99-102

W dniu 21.09.2006r. zawarto umowę o wykonanie robót budowlanych . W umowie jako strony oznaczono: Wspólnotę Mieszkaniową przy ulicy (...)w K., zwaną dalej zamawiającym, w której imieniu działali K. D. (1) i Z. D. (1), prowadzący działalność gospodarczą jako wspólnicy spółki cywilnej (...)oraz stronę pozwaną reprezentowaną przez T. A.. Jako przedmiot umowy oznaczono wykonanie prac termoizolacyjnych w budynku przy ul. (...) w K., za wynagrodzeniem w kwocie 265 016,60 zł. W § 2 umowy postanowiono, iż zabezpieczeniem gwarancji dobrego wykonania prac będzie wystawiona przez wykonawcę i dostarczona zamawiającemu deklaracja wekslowa oraz weksle bez protestu „ in blanco”, w § 9 postanowiono, że faktury za wykonane prace mają być wystawiane na Wspólnotę Mieszkaniową przy ul. (...), w § 10 umowy zatytułowanym Gwarancja i rękojmią wykonawca udzielił zamawiającemu gwarancji na okres 24 i 120 miesięcy, o wykryciu wady zamawiający zobowiązał się zawiadomić wykonawcę w terminie 14 dni , zaś w § 14 postanowiono o utracie uprawnień z tytułu rękojmi w przypadku braku zawiadomienia wykonawcy o wadzie w ciągu 14 dni.

Dowód:

- umowa o wykonanie robót budowlanych k 11-18

- zeznania świadka J. B., e-protokół z dnia 22.06.2015r. 00:11:34 k 139 akt

-przesłuchanie członka zarządu strony powodowej, e-protokół z dnia 30.12.2015r. 00:27:31 k 166 akt

-przesłuchanie członka zarządu strony pozwanej, e-protokół z dnia 30.12.2015r. 00:47:45, 00:48:32 - k 166 akt

W wykonaniu postanowień umowy T. A. , działając w imieniu strony pozwanej , podpisał deklarację wystawcy weksla in blanco, w której wskazano, iż celem zabezpieczenia spłaty wynikającej z umowy wystawia na zlecenie wierzyciela weksel in blanco z własnego wystawienia , wierzyciel jest uprawniony do wypełnienia weksla w każdym czasie na kwotę zobowiązań dłużnika wynikających z umowy, opatrzenia go klauzulą bez protestu w przypadku braku wywiązania się przez dłużnika z wykonania robót objętych gwarancją. T. A. podpisał 4 weksle z klauzulą bez protestu.

Dowód:

-deklaracja k 21

-weksle– kopie k 38-41

-przesłuchanie członka zarządu strony powodowej, e-protokół z dnia 30.12.2015r. 00:32:42- k 166 akt

-przesłuchanie członka zarządu strony pozwanej e-protokół z dnia 30.12.2015r. 00:47:45, 00:48:07 - k166 akt

W dniu 20.02.2013r. Wspólnota Mieszkaniowa przy ul. (...)w K.podjęła uchwałę nr (...). W §(...) udzielono pełnomocnictwa (...) sp. z o.o. w K.do występowania w imieniu i na rzecz wspólnoty we wszystkich sprawach związanych z zarządem nieruchomości wspólną ,zaznaczając że pełnomocnictwo jest pełnomocnictwem prawa materialnego jak i procesowym.

Dowód: uchwała k 103-105

W dniu 9.5.2013r sporządzono pismo adresowane do pozwanej zatytułowane „Przedsądowe wezwanie do zapłaty” , na kwotę 52 510 zł.

Dowód: wezwanie k 10

W dniu 28.05.2013r. pełnomocnik strony powodowej sporządził pismo- zawiadomienie o wypełnieniu weksla adresowane do pozwanej. W piśmie podał, że wypełniono weksel na kwotę 26 320 zł , zaś roszczenie to wynika z niewywiązania się z gwarancji z umowy o wykonanie robót budowlanych przy ul (...) w K.. W piśmie padano ,że z uwagi na wady zlecono prace zewnętrznej firmie, których wartość oszacowano na 26 320 zł . Informując o wypełnieniu weksla pełnomocnik podał, iż w jego treści wypełniono sumę wekslowa w kwocie 26 320 zł , termin płatności oznaczono na 4.06.2013r. i klauzulę bez protestu, wyzywając jednocześnie do wykupu w powyższym terminie.

Dowód: zawiadomienie k 8 ,9

Wystawione weksle zostały uzupełnione w następujący sposób

– w pierwszym oznaczono miejscowość- O., data- 24.09.2013r. sumę wekslową na 5 000 zł, termin płatności 4.10.2013r. zaś jako wierzyciela wpisano (...) S.C. K. D., Z. D., jako miejsce płatności oznaczono K.;

– w drugim oznaczono miejscowość- O., data- 24.09.2013r. sumę wekslową na 5 000 zł, termin płatności 4.10.2013r. zaś jako wierzyciela wpisano (...) S.C. K. D., Z. D., jako miejsce płatności oznaczono K.;

– w trzecim oznaczono miejscowość- O., data- 24.09.2013r. sumę wekslową na 2 000 zł, termin płatności 4.10. bez podania roku- zaś jako wierzyciela wpisano (...) S.C. K. D., Z. D., jako miejsce płatności oznaczono K.;

– w czwartym oznaczono miejscowość- O., data- 24.09.2013r. sumę wekslową na 1251 zł, termin płatności 4.10.2013r zaś jako wierzyciela wpisano (...) S.C. K. D., Z. D., jako miejsce płatności oznaczono K..

Dowód: weksle kopie k 38-41

Pismem z dnia 4.10.2013r. pełnomocnik strony powodowej wezwał pozwaną spółkę do zapłaty sumy wekslowej , powołując się na wadliwe wykonanie umowy elewacji (...) – (...). W piśmie poinformowano o uzupełnieniu weksła o kwotę 13 250,83 zł i opatrzeniu go datą płatności na 4.10.2013r.

Dowód: wezwanie k 7

Sąd zważył co następuje.

Powództwo podlega oddaleniu .

Punktem wyjścia dla rozważań sądu jest stwierdzenie, iż ocena żądania pozwu winna być dokonana zarówno w zakresie stosunku obligacyjnego generowanego weksłami dołączonymi do pozwu, jak też w zakresie stosunku podstawowego wynikającego z umowy o wykonanie robót budowlanych z 21.09.2006 r. Należy nadmienić, iż w pozwie strona powodowa powołując się na weksle nawiązała także do stosunku podstawowego, zaś na rozprawie w dniu 9.04.2015r. oświadczyła, iż podstawą powództwa jest także stosunek podstawowy wynikający z umowy (vide: e-protokół z dnia 9.04.2015 r. k 115, 00:11:51).

Szczegółowe rozważania dotyczące obu stosunków prawnych winny być poprzedzone kwalifikacją stosunku prawnego łączącego stronę powodową z Wspólnotą Mieszkaniową przy ul. (...) w K.. Z dowodów z dokumentów w postaci umowy zarządu nieruchomością wspólną z dnia 7.06.2004r. (k 128-130), uchwał z dnia 10.02.2006r. (k 99) oraz z dnia 20.02.2013r. (k 103) wynika, iż powodową spółkę łączy z wspólnotą umowa o zarządzanie nieruchomością w rozumieniu art. 185 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (o czym świadczy powołanie się w umowie na obowiązujący wówczas wymóg posiadania licencji). Umowa z roku 2004 jest zatem źródłem świadczenia usług przez stronę powodową oraz stanowi podstawę udzielonego spółce pełnomocnictwa w rozumieniu art. 96 oraz 98 i nast. kc. Dla porządku należy jedynie dodać, iż w sprawie brak jest podstaw do twierdzenia by doszło do powierzenia powodowej spółce zarządu w trybie art. 18 ustawy z dnia 24.06.1994 r. o własności lokali, choćby z uwagi na brak formy aktu notarialnego. W konsekwencji w zakresie zarządu obowiązują zasady określone w rozdziale 4 ustawy o własności lokali. Wspólnotę reprezentuje więc zarząd , który zgodnie z art. 21 ustawy podpisał umowę zarządu nieruchomością wspólną z roku 2004, zaś reprezentacja przez spółkę wspólnoty wynika z podpisanej umowy oraz udzielonego pełnomocnictwa.

Należy nadmienić , iż w zasadzie nie było pomiędzy stronami sporu co do kwalifikacji podstaw reprezentacji wspólnoty przez powodową spółkę. Strony różniły się jedynie w ocenie skutków takiej konstrukcji w sferze prawa materialnego tj. możliwości konstruowania przez powodową spółkę roszczenia jako elementu prawa podmiotowego przysługującego spółce a nie wspólnocie mieszkaniowej, i to zarówno na gruncie stosunku podstawowego jak i stosunku wekslowego związanego z możliwością wypełnienia weksła na rzecz strony powodowej. Zatem strony różniły się w ocenie możliwości konstruowania powództwa we własnym imieniu przez spółkę, czyli w zakresie jej legitymacji czynnej.

W piśmie z dnia 3.03.2015r. (k 96) oraz w oświadczeniu złożonym na rozprawie w dniu 9.04.2014r.(e- protokół k 115 , 00:14:33)- strona powodowa zdaje się upatrywać swojej legitymacji czynnej z faktu przysługiwania jej (a wcześniej współnikom spółki cywilnej) prawa do działania w imieniu i na rzecz wspólnoty, co wywodziła z uchwały z roku 2006 oraz umowy z roku 2004r. Z kolei strona pozwana kwestionowała legitymację powoda twierdząc, iż ta przysługuje wspólnocie – co zostało wyartykułowane w oświadczeniu na rozprawie w dniu 30.12.2015r. (k 165, e- protokół 00:09:31) oraz w załączniku z dnia 8.04.2015 r. do protokołu (k 111). Strona pozwana podniosła brak uprawnienia powodowej spółki do wypełnienia weksła we własnym imieniu z tytułu roszczeń z umowy zawartych ze

wspólnotą. Zdaniem pozwanego uchwała na którą powołała się strona powodowa nie jest jednoznaczna z cedowaniem wierzycelności na jej rzecz.

Mając na uwadze powyższe, w zakresie stosunku podstawowego będącego podstawą powództwa, sąd nie podzielił argumentacji strony powodowej wedle której tej przysługuje legitymacja czynna wynikająca z reprezentacji wspólnoty.

Jak wyżej podniesiono-co zresztą było przez powodową spółkę akceptowane-ta ostanía działała przy zawieraniu umowy z roku 2006 jako pełnomocnik wspólnoty mieszkaniowej na podstawie umowy z roku 2004 oraz uchwały z roku 2006r. Było to bez wątpienia pełnomocnictwo materialnoprawne w rozumieniu działu VI tytułu IV księgi pierwszej Kodeksu cywilnego. Zgodnie z art. 95 § 2 kc czynność prawna dokonana przez przedstawiciela (w tym pełnomocnika) pociąga za sobą skutki bezpośrednio dla reprezentowanego. W konsekwencji, jeśli wskutek czynności prawnej powstaje stosunek obligacyjny to jego stroną jest podmiot reprezentowany a nie pełnomocnik. Zatem podmiot reprezentowany jest stroną której przysługują w ramach stosunku obligacyjnego prawa i obowiązki, w tym roszczenia, których ochrony może dochodzić w drodze procesu cywilnego. Jest to konsekwencją podstawowej cechy przedstawicielstwa z art. 96 kc, które, jak wskazał Zbigniew Radwański w podręczniku „Prawo cywilne- część ogólna” (wydawnictwo CH BECK , 3 wydanie z 1997r. str. 267)- polega na tym, że ktoś zwany przedstawicielem dokonuje z jakąś osobą trzecią czynności prawnej , która ma bezpośrednio wyrzeczć skutek w cudzej sferze prawnej , a mianowicie reprezentowanego.w podręczniku „Prawo cywilne- część ogólna” (wydawnictwo CH BECK, 3 wydanie z 1997r. str. 267)- polega na tym, że ktoś zwany przedstawicielem dokonuje z jakąś osobą trzecią czynności prawnej , która ma bezpośrednio wyrzeczć skutek w cudzej sferze prawnej , a mianowicie reprezentowanego.

Taka sytuacja ma miejsce w przedmiotowej sprawie. Z umowy z roku 2004, z uchwały z roku 2006, a przede wszystkim z umowy o wykonanie robót budowlanych z dnia 21.09.2006 r. wynika, iż strona powodowa występowała w czynności prawnej jako pełnomocnik wspólnoty , działając w jej imieniu, co zostało w umowie wprost wyartykułowane. W tych okolicznościach nie można uznać, by stronie powodowej przysługiwały jakiegokolwiek roszczenia wynikające z przedmiotowej umowy gdyż nie była jej stroną. Dla porządku dodać należy, iż w § 9 umowy z 2006 r. postanowiono, że faktury za wykonane prace maja być wystawiane na wspólnotę, co potwierdza brak legitymacji materialnej powodowej spółki.

Legitymacja czynna mogłaby przysługiwać spółce tylko w sytuacji w której doszłoby do następstwa prawnego w stosunku do strony umowy z roku 2006, w szczególności w trybie przelewu wierzycelności w rozumieniu art. 509 kc. Pomimo tego strona powodowa na takie następstwo się nie powoływała, zaś członek zarządu strony powodowej zeznał, iż żadna umowa cesji z wspólnotą nie była zawierana (e- protokół z dnia (...), k 166).

System prawa cywilnego przewiduje sytuacje w których określony podmiot działa we własnym imieniu lecz na rzecz innej osoby. Wtedy takiemu podmiotowi przysługuje legitymacja. Przykładem jest art. 144 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe. Bez wątpienia sytuacja taka nie dotyczy pełnomocnika.

W dalszym ciągu sąd rozważał także udzielenie ochrony sądowej roszczeniu objętego pozwem na podstawie zobowiązania wekslowego wynikającego z dołączonych do pozwu czterech weksli. Mając na uwadze materiał dowodowy sprawy należało uznać, iż powództwo nie zasługuje także na tej podstawie.

Należy przywołać podniesiony przez pozwaną spółkę w odpowiedzi na pozew zarzut niewskazania w treści weksli by to ona była zobowiązana do zapłaty albowiem osoba podpisująca nie podała ,że działa w imieniu spółki.

Zdaniem sądu, zarzut ten jest słuszny, niezależnie od zeznania przez T. A., iż weksel i deklaracja były podpisane w imieniu spółki (e -protokół z dnia (...) k 166). Nie można tracić bowiem z pola widzenia charakteru weksla który jest dokumentem sformalizowanym, papierem wartościowym mogącym być przedmiotem obrotu. Podmiot który jest wystawcą weksla musi być w jego treści jednoznacznie określony. Zgodnie z poglądami judykatury nie można dokonywać ustalenia podmiotu zobowiązanego z weksla gwarancyjnego na podstawie interpretacji porozumienia wekslowego. Innymi słowy, w przypadku gdy weksel ma być wystawiony w imieniu osoby prawnej czy innego podmiotu prawa nieposiadającego osobowości prawnej – z treści weksla musi to wynikać. W wyroku Sądu

Apelacyjny w Poznaniu z dnia 16.04.2008 r. I ACa 235/08- wydanym także w sprawie dotyczącej weksla własnego in blanco – podniesiono co następuje: „Jeżeli wspólnicy spółki jawnej podpisują weksel, działając jako reprezentanci spółki (art. 29 k.s.h.), to musi to zostać uwidocznione w tekście weksla. W przeciwnym wypadku wspólnicy sami stają się dłużnikami wekslowym(..) Nie jest dopuszczalne, ustalenie wystawcy weksla na podstawie okoliczności pozatekstowych, np. w oparciu o rzeczywistą wolę kontrahentów, czy też ich nawet oczywistą świadomość co do tego, w jakim charakterze występują osoby podpisujące się na wekslu. Wykładnia weksla dopuszczalna jest bowiem jedynie w granicach jego tekstu.

Prezentowane tutaj stanowisko znajduje potwierdzenie w powołanych w wym. wyroku orzeczeniach Sądu Najwyższego, który w uchwale dnia 29.06.1995 r. III CZP 66/95 podniósł, że treść zobowiązania wekslowego ustala się na podstawie tekstu weksla. Z stanowiskiem tym nie sposób się nie zgodzić, zważywszy na podniesiony wyżej formalny charakter zobowiązania wekslowego, do którego odniósł się Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 10.08.2005 r. I CK 111/05, stwierdzając co następuje: „Formalny charakter zobowiązania wekslowego wprawdzie nie pozwala na badanie na podstawie art. 65 § 2 k.c. rzeczywistej woli stron kreujących zobowiązanie wekslowe, jednak nie wyłącza wykładni tekstu weksla. Dla ustalenia treści zobowiązania wekslowego miarodajna jest zatem nie tyle wola strony, lecz tekst weksla. Odnosząc się do weksla wystawionego przez osobę prawną Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 10.10.2013 r. III CZP 54/13 wskazał co następuje: „Podpis wystawcy weksla będącego osobą prawną wymaga takiego jej oznaczenia, aby możliwe było dokonanie oceny, że osoba prawna wystawiła weksel z zachowaniem przewidzianych dla niej reguł reprezentacji. Konkretyzacja więc formy prawnej osoby prawnej, będącej wystawcą weksla, jako obligatoryjnego elementu jej firmy (art. 43⁵ § 2 k.c.), jest niezbędna, ale sposób spełnienia tego celu nie musi się realizować wyłącznie bezpośrednio w brzmieniu tekstu weksla”.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy, należało uznać, iż dokonując wykładni weksli dołączonych do pozwu jedynie w granicach ich tekstu, nie można dojść do konkluzji, by były one wystawione w imieniu pozwanej spółki. Konstruując zakres podmiotowy stosunku wekslowego nie można się odwoływać do woli stron umowy z roku 2006, albowiem, jak wskazał w cytowanym wyżej orzeczeniu Sąd Najwyższy – stoi temu na przeszkodzie formalny charakter zobowiązania wekslowego. Bez wątpienia konkluzja ta jest uzasadniona w kontekście możliwości przenoszenia praw z weksla w drodze indosu, w a konsekwencji ochrony praw indosatariusza , który mając na uwadze tekst weksla będzie kierował roszczenie w stosunku do ujawnionego w nim dłużnika. Interpretacja tekstu weksli nie pozwala na przyjęcie by jego wystawcą była pozwana spółka zaś treść zeznań T. A. tego nie zmienia. Dokumenty zawierają jedynie jego podpis, brak w nich jest jakichkolwiek odniesień wskazujących na reprezentację pozwanej spółki. Podkreślić należy za cytowanym wyżej orzeczeniem Sądu Najwyższego, iż dostateczna identyfikacja strony pozwanej miałaby miejsce w tekście weksla gdyby zawierał on co najmniej oznaczenie firmy spółki, bez bezwzględnego wymogu wskazania jej formy organizacyjnoprawnej, lecz- jak w cytowanym orzeczeniu – podaniem nr KRS. Takich okoliczności w sprawie brak co skutkuje oddaleniem powództwa.

Jak wyżej wskazano strona pozwana podniosła brak uprawnienia powodowej spółki do wypełnienia weksla we własnym imieniu z tytułu roszczeń z umowy zawartych ze wspólnotą, co w istocie stanowi zarzut wypełnienia weksli niezgodnie z deklaracją wekslową, a który zasługuje na uwzględnienie. Dołączone do pozwu weksle w chwili wystawienia stanowiły weksle niezupełnie (in blanco) w rozumieniu art. 10 ustawy z dnia 28.04.1936 r. Prawo wekslowe. Z okoliczności sprawy wynika, iż weksle te były wystawione celem zabezpieczenia roszczeń wynikających z umowy o wykonanie robót budowlanych z dnia 21.09.2006 r. Warunki wypełnienia weksli zostały przez strony tj. przez pozwaną spółkę oraz wspólnotę mieszkaniową określone w porozumieniu wekslowym, co wynika z istoty weksla in blanco. Jak wskazał Sąd Apelacyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 27.02.2013 r. I ACa 59/13: „Istota takiego weksla polega na tym, że wystawca zobowiązując się z weksla, nie wypełnia jego blankietu, lecz jedynie go podpisuje. Zasady wypełnienia weksla in blanco zawarte są w osobnym porozumieniu, tzw. deklaracji wekslowej (art. 10 Prawa wekslowego). Istnieje niewątpliwie ścisły związek między tzw. stosunkiem podstawowym (stosunek umowny) a wręczeniem weksla in blanco, który ma na celu zapewnić gwarancje wykonania umowy. Ów związek między wekslem gwarancyjnym a stosunkiem podstawowym (umową) jest tego rodzaju, że w sporze wekslowym pozwany może zgłosić zarzuty oparte na stosunku podstawowym”.

Jakkolwiek dokument dołączony do pozwu zatytułowany „Deklaracja wystawcy do weksla in blanco” (k 21) jest dość lakoniczny (zawiera puste rubryki dotyczące umowy) to powyższe nie niweczy możliwości odtworzenia rzeczywistej treści łączącego strony porozumienia wekslowego na podstawie całokształtu okoliczności sprawy. Dokonując powyższej konstatacji sąd miał na uwadze pogląd wyrażony w wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 17.03.2015 r. I ACa 2/15, wedle którego: „Artykuł 10 ustawy z 1936 r. - Prawo wekslowe nie wymaga żadnej szczególnej formy dla zawarcia porozumienia wekslowego. Może być więc ono zarówno pisemne, jak i ustne, może zostać osiągnięte w sposób wyraźny lub dorozumiany”.

Z oświadczeń stron oraz z samej treści umowy z 2006 r. wynika, iż wystawienie weksli in blanco służyło zabezpieczeniu roszczeń wspólnoty mieszkaniowej, która była stroną stosunku podstawowego. W § 2 umowy postanowiono bowiem, iż zabezpieczeniem gwarancji dobrego wykonania prac będzie wystawiona przez wykonawcę i dostarczona zamawiającemu deklaracja wekslowa oraz weksle bez protestu in blanco. Należy przypomnieć, iż nomenklaturze umowy podmiotem określanym jako „zamawiający” była wspólnota mieszkaniowa (vide: część wstępna umowy k 11). Powyższe zresztą koresponduje z zeznaniami świadka J. B., który podał, iż wg jego wiedzy wierzycielem miał być wspólnota (e-protokół z dnia (...), k 139/2).

W tych okolicznościach należało uznać , iż wypełnienie weksli przez wpisane w nich

(...) S.C. K. D., Z. D.nastąpiło niezgodnie z porozumieniem wekslowym. W każdym razie strona powodowa wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 6 kc oraz 323 kpc nie wykazała ,by istniało uprawnienie do takiego wypełnienia weksli zgodnie z zawartym z pozwaną spółką porozumieniem. Zatem brak wykazania legitymacji czynnej strony powodowej do dochodzenia roszczeń z weksli skutkuje oddaleniem powództwa (vide: wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 24.06.2014 r. I C 1440/13 – www.orzeczenia.ms.gov.pl).

Dokonując takiej oceny powództwa nie można pominąć także niekonsekwencji strony powodowej. Jak słusznie podniosła strona pozwana, w dacie wypełnienia weksli istniała już powodowa spółka w formie organizacyjnoprawnej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Gdyby nawet uznać, iż zgodnie z porozumieniem wekslowym powodowa spółka uzyskała prawo do wypełnienia weksli, to jako wierzyciel wekslowy winna być wpisana spółka kapitałowa a nie wspólnicy spółki cywilnej przekształconej już w dacie wypełnienia weksli w powodową spółkę (art. 551 § 2 ksh). Następstwo prawne strony powodowej wynika z art. 553 § 1 ksh. Uzupelnienie weksli w taki sposób jaki nastąpił w przedmiotowej sprawie , zważywszy na powołana wyżej zasadę wykładni weksli w granicach ich treści, niweczy legitymację powodowej spółki i czyni legitymowanymi z weksla osoby fizyczne wymienione w ich treści (wspólnicy dawnej spółki cywilnej).

Zważywszy na te okoliczności, zdaniem sądu, ewentualna legitymacja czynna strony powodowej mogłaby wystąpić w przypadku wykazania następstwa prawnego. W przypadku weksla in blanco przyjmuje się , iż może on być przedmiotem obrotu, zaś wraz z prawem do jego uzupełnienia może być przeniesiony w drodze przelewu (art. 509 i nast. kc). Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 21.09.2006 r. I CSK 130/06- „W świetle prawa polskiego, osoba, która otrzymała weksel in blanco, może go zatem przenieść na zasadach przelewu wraz z uprawnieniem do uzupełnienia na inną osobę, chyba że co innego wynika z upoważnienia do uzupełnienia”(stanowisko takie zostało także wyrażone w wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 6 marca 2014 r. I ACa 756/13).

Mając na uwadze treść zeznań członka zarządu strony powodowej wedle których umowa przelewu wierzytelności nie zbyła zawierana ze wspólnotą (e-protokół z dnia (...) k 166), nie można było udzielić ochrony sądowej żądaniu pozwu na tej podstawie.

Powyższe okoliczności, stojące na przeszkodzie uwzględnieniu żądaniu pozwu, powodowały iż dalsze wnioski dowodowe objęte postanowieniem z dnia 30.12.2015 r. (e-protokół z dnia (...) k 165/2) z mocy art. 227 kpc jako bezprzedmiotowe podlegały oddaleniu.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu wynika z zasady odpowiedzialności strony za wynik procesu cywilnego z art. 98 kpc.

Mając na uwadze przegrane przez stronę powodową procesu należało zasądzić na rzecz strony pozwanej koszty w kwocie 2417 zł na które składają się:

- opłata skarbową uiszczoną od dokumentu pełnomocnictwa zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16.11.2006r. o opłacie skarbowej (17 zł)

- wynagrodzenie pełnomocnika zgodnie z przepisem § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (2400 zł) – w związku z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.